TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

NORJAN VELJESPUOLUEESTAMME TÄLLÄ HETKELLÄ.

Tukholman Politikenin edustajalla on ollut tilaisuus haastatella Norjan veljespuolueen molempia puheenjohtajia Kyrre Greppiä ja Martin Tranmaelia. Haastattelijat antoivat m. m. seuraavia tietoja Norjan puolueesta tällä hetkellä.

Norjan työläispuolue kulkee nopeasti eteenpäin. Viimeisten tietojen mukaan lasketaan noin 110,000 jäsentä kuuluvan puolueeseen. Vuoden kuluessa on tullut kokonaista 16,000 uutta jäsentä.

Oikeistososialistinen vähemmistöryhmä elää hiljaista elämää entisten valtapaikkojensa varjossa. Se on ja tulee jäämään häviäväksi vähemmistöksi. Oikeistoryhmä julkaisee Kristianiassa viikkolehteä, ja Fredrikstadissa jokapäiväistä lehteä. Ainoa paikka, jossa oikeistolaisuus on hallitsevana. Kristianiassakin, jossa oikeistolaisuus vielä joku aika sitten oli voitolla, on joutunut enemmistön haltuun.

Ensi helluntaina pitää puolue kongressin, ensimäisen, jossa vasemmistolaisuus on voitolla. Kongressiin ottaa osaa vähintäin 300 osanottajaa. Siitä tulee kasvavan, voimakkaan puolueen mitä tärkein kongressi. Päiväjärjestyksessä ovat suuret kysymykset: neuvostojärjestelmä-, diktatuuri- ja sosialisoimiskysymykset. Edellinen kongressi hyväksyi neuvostojärjestelmän periaatteet. Tulevassa kongressissa tulee puoluehallinto tekemään yksityiskohtaisen esityksen neuvostojärjestelmästä, sekä sosialisoimisohjelman. Koetetaan vetää selvät ääriviivat sosialistiselle yhteiskunnalle ja päättää niistä teistä ja keinoista, jotka Norjan olosuhteisiin soveltuvat, päämäärään pyrittäessä.

Tässä suhteessa vallitsee läheinen yhteistyö puolueen ja ammatillisten maalaisjärjestöjen välillä. Ne pitävät kongressinsa heti puolueen kongressin jälkeen. Haastatetut toivoivat, että molemmissa kongresseissa päästäisiin yksimielisyyteen. — Mitä puoluekongressiin tulee, niin voihan arvata erimielisyyttä tulevan suurten kysymysten yksityiskohdissa, etenkin neuvostojärjestelmää koskevassa kysymyksessä. — Raiv.

UUSI TOIMINTAKAUSI.

Nyt kun taasen alkaa uusi toimintakausi lehtemme kuin muunkin puoluetoiminnan alalla, niin olisi kai paikallaan muistuttaa tovereita kautta linjan, että vuosikokous taas asetti joukon toivomuksia ja suoranaisia vaatimuksiakin alkaneelle toimintavuodelle. Ja että nämä toivomukset eivät pysyisi vaan pelkkinä sanoina, niin olisi niitä koetettava toteuttaa parhaan kykynsä mukaan.

Ensiksikin mitä lehden sisältöön ja sen asiallisuuteen, kantaan sekä uutisiin ja moniin muihinkin seikkoihin tulee, niin kaikissa näissä täytyy koko jäsenistön olla apuna tavalla tai toisella. Tämän seikan huomioonottaen ei luulisi olevan mitään vaikeuksia saada lehden sisältöä vilkkaaksi ja monipuoliseksi. Mutta jos me asetamme koko taakan yksinomaan toimituksen hartioille, niin emme siinä tapauksessa tule saamaan aikaa tuloksia, joita toivomme. Jännen kaikkea olisi saatava lehden lukijakunta ymmärtämään se seikka, että heidän toiminnastaan imee lehti suurimman voimansa ja elinkykyisyytensä.

Toiseksi olisi jäsenistön ja lukijakunnan saatava lehden aineellinen puoli niin vakavaraiselle pohjalle kuin suinkin mahdollista, sillä nämä kaksi tekijää, aineellinen ja henkinen puoli, kulkevat käsikädessä sanomalehtialalla erittäinkin, joskin se pitää paikkansa muissakin yrityksissä. Aineellinen epävarmuus on juuri suurin kompastuskivi, mikä työväenliikkeen eri harrastuksia vaikeuttaa. Toveri aineellisesti ei tosin ole niin huutavassa hädässä, etteikö se siitä järjestelmällisen toiminnan kautta perin vähillä toimilla selviytyisi, kun vaan ei unohdeta sitä tilannetta, missä nykyään eletään. On otettava huomioon se seikka, että kaikki kustannukset kohoavat tälläkin alalla siinä määrin, ettei mitkään entiset laskelmat pidä paikkaansa juuri nimeksikään, vaan jokainen päivä tuo aina uusia lisääntyviä menoeriä, joihin liikkeen täytyy kohdistaa uusia suunnitelmia. Tämän seikan pitäisi jokaisen puoluetoverin käsittää ja toimia sen mukaisesti. Toimituksen energiaa täytyy näihin suunnitteluihinkin käyttää, joten henkinen puoli tässäkin asiassa kärsii tuntuvan osan.

Järjestötoiminnan ja valistustyön alalla asetti edustajakokous niinikään toivomuksia, joihin on meillä syytä tutustua. Puoluetoiminta länsivaltioissa ei suinkaan ole sitä, mitä sen pitäisi olla. Koko englanninkielinen toiminta on hajalla näissä valtioissa, joka tarvitseepi korjausta, jos tahdotaan saada jotain tuloksia. Suomalainen järjestämistyö uuden aluejärjestelmän mukaan käy kylläkin päinsä, kun vaan se saadaan kunnolliseen alkuun. Vuoristovaltioissa työ ehkä kangertaa jonkun verran sentähden, ettei niiss ävoida saada aluetoimikuntaa toimivaksi orgaaniksi pitkien matkojen tähden. Tätä asiantilaa täytyy korjata puolueen puhujien ja järjestäjien kautta niin, että nämäkin valtiot saisivat osansa valistustyöstä. Rannikkovaltioissa aluetoimikunnat voidaan järjestää täydellisesti niiden menettelytapojen mukaisesti, mitä edustajakokouksessa niiden toimeksi määriteltiin. Aluetoimikuntien kirjurien valinnasta tietysti riippuu suurimmaksi osaksi se, miten tarmokkaita miehiä niihin saadaan. Jäsenistön täytyisi tässä asiassa käyttää harkintakykyä, että ei mitään erehdyksiä tapahtuisi.

Paikkakuntakirjeenvaihtajien suhteen olisi lehden taholta paljon muistuttamisen varaa. Tämä puoli kaipaisi koko paljon korjausta ja sen voi kukin osasto järjestää aivan tyydyttävällä tavalla, jos vaan ei katsota sitä toisarvoiseksi asiaksi. Samoin lehden levittäminen ja tukeminen olisi otettava ei ainoastaan tavanmukaisena tehtävänä, vaan siihen olisi ryhdyttävä tarmokkaalla tavalla; ilman että lehden taholta tarvitsisi alituiseen siitä muistuttaa.

Kun ylläolevat seikat todenteolla otetaan täytettäviksi, niin jäsenistön ja lehden lukijakunnan taholta on silloin syytä muistuttaa, jos jotain vaillinaisuuksia lehden taholta sittenkin ilmestyisi.

VAIHDEMIESTEN LAKKO.

Vaihdemiesten lakko järkyttää koko maan rautatieliikennettä. Chicagossa on lakko seisauttanut rahtiliikenteen kokonaan ja samalla tavalla tulee käymään monessa muussakin paikassa, jos sitä ei vaan saada sovituksi. Lakkolaiset pysyvät tiukasti vaatimustensa takana, ja ellei niihin taivuta, tulee koko maan liikenne uhatuksi. Hallituksen taholta on luvattu saada sovintoa aikaan, vaan kun presidentin palkkakomissioni ei ottanut lakkolaisten edustajia neuvotteluihin, niin ei ole paljoakaan toivoa lakon selvittämiselle tältäkään suunnalta. Vissit seikat viittaavat siihen suuntaan, että lakkolaisiin liittyy yhä uusia voimia ja tämä seikka antaa tälle työtaistelulle laajakantoisen merkityksen.

Vaikka lakkoliike leimataankin "laittomaksi", siitä huolimatta on se yksi tämän maan työläisten uudistuspyrkimysten esitaisteluja teollisuustaistelujen alalla. Ja tältä kannalta katsottuna sillä on suuri merkitys vanhoillisten unioiden tunnettujen kaavojen särkemisessä, jota kaikkialla niin hartaasti toivotaan. Vanhoillisuudestaan tunnetut johtajat, jotka tätä lakkoa tuomitsevat, saanevat läheisessä tulevaisuudessa siirtyä syrjään ja jättää paikkansa uusille voimille. Tässäkin maassa täytyy seurata aikaa. Heiluri lyö jo merkkejä suurille uudistuspyrkimyksille.

Sisältä päin ponnahteleminen murtaa vastarinnan. Meidän keskuudessa on totuttu vieromaan kaikkea vanhaa järjestymistapaa ja pyritty rakentelemaan uusia keinotekoisia järjestöjä, joilla ei ole kantavuutta juuri sentähden, että vanhoissa järjestöissä on uinunut luokkataistelun fyysillinen voima. Merkit kuitenkin viittaavat siihen suuntaan, että vanhat järjestöt kehittyvät, murtavat kahleita ja astuvat väljemmille teille, josta merkkinä on tämä vaihdemiesten lakkokin.

ENGLANNIN JA NEUVOSTO-VENÄJÄN EDUSTAJAIN NEUVOTTELUT KÖÖPENHAMINASSA.

Työmies kertoo:

Saapuneiden tietojen mukaan on meillä tilaisuus julkaista kokonaisuudessaan Englannin hallituksen edustajan O'Gradyn ja Venäjän neuvostohallituksen edustajan Litvinoffin välillä Köpenhaminassa tehty sopimus, josta sanomalehdissä on tähän asti ollut perin vähän tietoja. Sopimuksen sanamuoto on seuraava:

Britannian hallitus palauttaa kotimaahansa venäläiset vangit, jotka ovat Britannian valtakunnassa. Britannian hallitus palauttaa kotimaahan kansalaiset, jotka ovat Britannian valtakunnassa, sekä vapaudessa olevat että myöskin keskitysleireissä ja vankiloissa olevat, paitsi raskaista rikoksista tuomittuja, jos he haluavat palata Venäjälle ja voivat todistaa olevansa Venäjän kansalaisia. Yllämainittu päätös sovitetaan myöskin niihin Venäjän kansalaisiin, jotka ovat otetut vangeiksi Kaukasiassa, Kaspianmeren alueilla ja Persiassa, neuvostohallituksen esittämän luettelon mukaan. Britannian hallitus menee takuuseen siitä, että Venäjälle palautetaan ne venäläiset vangit ja virkailijat, jotka ovat olleet Arkangelin hallituksen vallan alaisina sekä myöskin ne, jotka on vangittu sotajoukkojen maihin laskemisen jälkeen Pohjois-Venäjällä. Britannian hallitus hankkii kuljetusvälineitä kaikkia kotimaahansa palaavia varten. Britannian hallitus sitoutuu antamaan kaikkea mahdollista apua Venäjän kansalaisille ja venäläisille sotavangeille Tanskassa, Hollannissa, Belgiassa ja Sveitsissä. Britannian hallitus sitoutuu tekemään esityksiä Itämerenmaiden valtojen hallituksille esteettömän ja turvallisen kauttakulkumahdollisuuden hankkimiseksi kotimaahansa palaaville henkilöille. Jos Berlinissä muodostetaan kansainvälinen komitea venäläisten sotavankien lähettämiseksi kotimaahan, niin Britannian hallitus sitoutuu kannattamaan neuvostohallituksen vaatimusta, että sen edustajat saavat ottaa osaa komitean töihin samoilla oikeuksilla kuin niiden muutkin jäsenet sekä samalla olla yhteydessä neuvostohallituksen kanssa. Jos keskustelut tulevat tapahtumaan ainoastaan Saksan ja Neuvosto-Venäjän välillä, niin Britannian hallitus hyväksyy kaikki näiden hallitusten välillä tehdyt sopimukset. Neuvostohallitus palauttaa kaikki brittiläiset sotavangit ja kaikki Britannian kansalaiset, jotka ovat Neuvosto-Venäjällä.

Vankien vaihto tullaan järjestämään molempien maiden sotilasviranomaisten välittömien keskustelujen kautta, itse paikalla. Siihen asti kunnes Venäjän kansalaiset ovat lähetetyt kotimaahansa saavat neuvostohallituksen edustajat jäädä Länsi-Europaan, josta sovitaan erikseen. Neuvostohallituksen edustajat saavat mahdollisuuden olla yhteydessä hallituksen kanssa langattomalla sähkölennättimellä. Sama koskee neuvostohallituksen edustajaa Saksassa.

Reformi- ja vallankumouspolitiikka

Kun nyt olemme sitä mieltä, että reformipolitiikan sosialistisen arvon mittaamme siinä piilevän valistuksellisen ja agitatoorisen arvon mukaan, on meidän tehtävä selväksi itsellemme, missä määrin on meidän tuota ei-sosialismia hyväksyttävä. Sen määrää hyväksymämme vallankumouspolitiikan laajuus.

Vallankumouspolitiikalla ymmärrämme toimintaa vallankumouksen hyväksi, sen valmistelemista ja n. s. "suoraa toimintaa". Valmistustoiminta palvelee sitä hyvin suuresti ja eduskunnassa ja muuallakin porvarillisen yhteiskunnan järkyttämispolitiikka on myöskin sitä. Tämä on kuitenkin jyrkästi erotettava reformipolitiikasta, vaikka välistä kumpaakin tulee samalla kertaa harjoitettua.

Huomaamme, että kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän tukipylväät huojuvat ja köyhälistön vallankumouksliike saavuttaa yhä suurempaa menestystä. Näistä köyhälistön jo nyt saavuttamista voitoista rohkenemme vetää sen johtopäätöksen, että nyt on kapitalismin häviön ja köyhälistön voiton aika.

Jos nyt kuitenkin olisi niin, että voitonhetkemme ei ole vielä koittanut, vaan että taantumuskausi uhkaa vielä maailmaa, emme voi sitä kuitenkaan estää asettumalla poikkiteloin vallankumousta vastaan, sillä se olisi tuloksetonta kamppailua luonnonvoimien kanssa, emmekä sillä, että makeilemme porvaristolle ja pyrimme työväestöä pikku parannuksilla rauhoittamaan. Se ei rauhoitu silloin, kun se näkee tovérinsa muualla voittavan ja jos näitä voittoja pyritään salaamaan, saa se kuitenkin ne muualta enemmän väritettynä tietää. Kun meille sen lisäksi ei ole oikeiston taholta esitetty perusteltuja väitteitä nykyisen vallankumousliikkeen epäonnistumisesta, niin on meillä yhtä hyvät syyt puolustaa kuin vastustaa sitä. Parempi on siis elää aikansa mukana kuin potkia sitä vastaan ja solidarisuutemmekin muitten maitten köyhälistöä kohtaan vaatii meitä seuraamaan ja tukemaan sen pyrkimyksiä.

Eroavaisuus oikeiston ja vasemmiston välillä riippuu myöskin siitä, että toinen arvioi voimasuhteemme pienemmiksi, toinen suuremmiksi. Ensiksi on mainittava, että edellinen ottaa pääasiassa huomioon vain kotoiset voimasuhteemme porvariston kanssa kun taas jälkimäinen mielellään pitää silmällä koko maailman voimasuhteita kapitalismin ja köyhälistön välillä, jolloin suhde suuresti muuttuu meille edulliseksi. Sitten oikeisto lähtee tätä seikkaa määräämään eduskunnassa olevan edustajamäärämme mukaan sanoen, että vasta silloin kun meillä on eduskunnassa enemmistö, vasta silloin voidaan sanoa voimasuhteiden olevan työväelle niin edullisia, että he voivat ottaa valtiollisen vallan käsiinsä ja silloin on heillä "enemmistödiktatuuri" vasemmistolaisten ajaman "vähemmistödiktatuurin" asemasta. Toistaiseksi on heidän mielestään rajoituttava ensikädessä luokkavoiman kasvattamiseen.

Sanomme, että vallankumouksen alkamista eivät määrää mitkään tilastolliset laskelmat enemmistöstä tahi vähemmistöstä. Se tapahtuu silloin kun olot ovat käyneet työväestölle sietämättömiksi kestää. Historiassa on vallankumouksen alottanut aina vähemmistö. Se on alkanut tavallisesti yhdestä kolkasta, josta se sitten on levenemistään levinnyt ja vasta vallankumouksen kestäessä on se saavuttanut enemmistön puolelleen, josta sen onnistuminenkin viime kädessä riippuu. Ja siksi toiseksi työtätekevä luokka on nytkin jo enemmistönä kansasta, joka, vaikkei se ennemmin olekaan leiriimme tunkeutunut, asettuu kuitenkin kannattamaan uutta järjestelmää, kuten esim. Venäjällä on käynyt. On siis turha puhua vasemmistolaisten takaa-ajamisesta "vähemmistödiktaturista."

Mitä tulee luokkavoimamme lisäämiseen, en luule kenenkään vähentävän tuon toiminnan arvoa. Mutta pyrkiessämme voimasuhteita saamaan meille edullisiksi, ei ole yksin tyydyttävä tuohon yllämainittuun seikkaan, vaan on myöskin pyrittävä heikentämään porvariston luokkavoimaa, järkyttämällä nykyisen yhteiskunnan perustuksia, jossa suurta tekijää voivat näytellä niin eduskunta kuin kunnatkin.

Samoin on turha sanoa että vasemmistolaiset koettavat "tehdä" vallankumousta. Se syntyy olojen pakosta. Aivan toinen seikka on seurata tarkasti vallankumousliikettä muissa maissa, tukea sitä vointimme mukaan ja valmistautua sitä vastaanottamaan sekä valmistaa sille maaperää omassa maassamme, kun se kuitenkin kaiken todennäköisyyden mukaan on edessämme.

Nämä ovatkin ne tehtävät, joihin vallankumouksellinen toiminta meitä velvoittaa. Ne ovat pääasiassa valistustoimintaa, kun meillä toistaiseksi ei ole minkäänlaisia edellytyksiä n. s. suoran toiminnan harjoittamiselle. Näin pienelle maalle kuin Suomi, on edullisempaa pysytellä suurvaltojen kehityksestä hiukan jälellä ja olla enemmän odottavalla kannalla maailman tapahtumien suhteen, silti kuitenkaan välinpitämättömiksi heittäytymättä.

Vallankumousliikkeen seuraaminen ja selostaminen on pääasiassa sanomalehdistön tehtävä. Sen tukemiseksi voimme verrattain vähän tehdä, sellaista olisi esim. rauhan aikaansaaminen Venäjän kanssa ja sen avustaminen. Mutta joukkojen valmistamisessa sitä vastaanottamaan ja sille maaperän muokkaamisessa, joka ensikädessä saavutetaan valistustyön avulla, siinä on laaja työvainio, johon voimia tarvitaan.

Kun nykyisessä eduskunnassa sosialistien taholla on pidetty silmällä sitä, mitenkä minkäkin lain hyväksyminen vaikuttaa armahdukseen, olisi nyt ruvettava pitämään silmällä sitä, mitenkä ne vaikuttavat maailman vallankumousliikkeeseen, ottamalla huomioon vallankumouksen edistämisen porvarillista yhteiskuntaa järkyttävällä ja työväestön aseman parantamiseksi tarvittava reformipolitiikka. Kulloinkin olisi määrättävä miten ne toisiinsa vaikuttavat. Porvariston aseman heikentäminen voi tapahtua niin, ettemme itse siitä yhtään kärsi, ja niin, että siitä kärsimme. Parannuksia ja uudistuksia takaa-ajaessa on samoin laita. Maailman vallankumoukseen ne eivät voi mitään vaikuttaa ja välistä ne voivat olla sille vahingoksi. Kummassakin ensimäisessä tapauksessa on kantamme selvä, mutta jälkimäisessä oikeaan suhteen löytäminen on vaikea asia. Voinemme ehkä olla sitä mieltä että meidän on hylättävä omat etumme, jos siitä on suurempaa hyötyä maailman köyhälistölle.

Emme ole tahtoneet kieltää parlamentaarisen, kunnallisen j. n. e. työn hyödyllisyyttä, vaan päinvastoin useasti huomauttaneet niiden tarpeellisuudesta ja välttämättömyydestä. Mutta henkilöt, jotka ovat n. s. puhtaan parlamentaarisen toiminnan kannalla, joita kyllä oppineissa johtajissa ja itsetietoisissa työläisissä on vähemmän, mutta sitä enemmän puolueen johdon ja sanomalehdistön pimittämän maalaisväestön keskuudessa, tekevät rikoksen nimittäessään itseään sosialisteiksi. Todellakin ansaitsevat he sosialistipetturin nimen, sillä he ovat yhteiskunnallista vallankumousta vastaan, kun kerta kaikkiaan on mahdotonta, että sitä parlamentissa olisi suoritettu tahi tultaisiin suorittamaan. Henkilöt taas, jotka vallankumouksen lykkäävät kauaksi tulevaisuuteen, taistelevat ajan virtauksia vastaan, sillä jos koskaan, niin juuri nyt on kapitalistisen järjestelmän luhistumisen ja köyhälistön vallankumouksen aikakausi.

Tämän mukaisiksi on meidänkin omat toimintamme järjestettävä ja yhteiskunnalliseen vallankumoukseen valmistauduttava. Vallankumousta tekemään olemme kuitenkin voimattomia, sillä siihen vaikuttaa olojen kehitys suurvalloissa. Lisäksi olen vakuutettu siitä, että toissatalvisen kapinan johdosta on Suomen työväestö tullut niin varovaiseksi, ettei se toiseen yritykseen ryhdy ennenkuin sillä on muun maailman tilanteesta täysi selvyys, joka takaa sen onnistumisen.

Nykyinen toimintamme rajoittuu siis pääasiassa porvariston luokkavoiman heikentämiseen ja oman luokkavoimamme kasvattamiseen voimakkaan ja maailman köyhälistön pyrkimyksiä vastaavan valitustyön ja järjestötoiminnan avulla syrjäyttämättä kuitenkaan reformityötä välttämättömien prannuksien aikaansaamiseksi nykyisissä oloissamme. — Työväen Lehdessä K. T.

Lenin

Vihatuin ja pidetyin mies maan päällä.

Englantilainen sanomalehtimies, George Landsbury, joka äskettäin käväsi Venäjällä, on "Daily Heraldille" lähettänyt seuraavan henkevän kuvauksen Leninistä:

Vietin syntymäpäivääni käymällä Leninin luona, ensimäisen Venäjän neuvostotasavallan ensimäisen ministerin luona. Kirjotan nyt persoonalliset vaikutelmani tästä miehestä — eniten vihatusta ja samaan aikaan eniten pidetystä miehestä maan päällä —, koska persoonallisuudet aina ovat näytelleet suurta osaa vallankumouksessa.

Olen nähnyt eri maiden valtiomiehiä ja hyvin tutustunut niihin, jotka hallitsevat omassa massani. Heidän joukossaan ei löydy ainoatakaan, joka kelpoisuudessa ja tiedoissa, rehellisyydessä ja miehekkyydessä voittaisi tämän miehen, joka tällä haavaa on Venäjän kansan moraalinen ja poliittinen johtaja.

Emme olleet koskaan ennen tavanneet toisiamme, ja yhtäkaikki tunsimme heti ensi hetkestä molemminpuolista luottamusta toisiimme. Hän puhui täysin avoimesti ja kaihtelematta hänen yksityistä ja julkista toimintaansa koskevista kysymyksistä. Hänellä ilmeisestikään ei ollut mitään salattavaa.

Hänellä käytöksessään ja tavoissaan ei ole mitään yhteistä tavallisten valtiomiesten kanssa, eikä hän liioin pyri matkimaan näitä. Hän asuu yhdessä niistä Kremlin suurista rakennuksista, jotka luullakseni ennen olivat oikeushuoneustoja ja näitä rakennuksia on Kremlissä paljon. Mutta hänen oma ympäristönsä on täysin jokapäiväinen ja käytännöllinen. Täällä ei ole mitään palvelijoita tai joita kutsutaan seilaisiksi, vaan ainoastaan muutamia harvoja konekirjottajia ja sihteerejä, jotka suorittavat hänen departementtinsa töitä.

Uskoisin, että hän työskentelee joka hetki, paitsi milloin nukkuu. Hän ei ollut vapaa telefoonipuhelusta muuta kuin pari minuuttia sillä aikaa, kun puhelinjohto oli yhdistettynä.

Leninistä näkemäni kuvat eivät täysin ilmaise hänen kasvojensa piirteitä.

Hän on noin 50 vuotias, keskikokoinen, kävellen hieman etukumarassa. Hänellä on terävät silmät ja hän katsoo suoraan puhuttelemansa henkilön kasvoihin, ajottain merkilliselläilmeellä, ikäänkuin hän koettaisi keksiä jotakin kätkettyä tämän asnoissa. Hänen silmissään on niinikään hyväntahtoisuuden ilme, ja hänestä näkyy, että hän pitää lapsista.

Silmiinpistävin piirre hänessä — mikä on niin etualalla, että se on mainittava kuvatessa hänen ulkomuotoaan — ovat raudankova tahto ja päättäväisyys. Hän tuntee syvää

Suurkäräjiltä

Tänne Astoriaan on vuosien varrella totuttu saamaan kerran vuodessa suurempia tai pienempiä joukkueita lännen eri paikoista lähetettyjä, sanoisiko lähetyssaarnaajia. Niitä on joskus ollut paljonkin, joskus taas hyvin vähän, riippuen vuoden kuluessa tapahtuneitten asiain suuruudesta. Viime vuosi on ollut vaiherikkain vuosi Toverin historiassa ja siksi sopi odottaa, että edustajia on tämänkeväisissä lähetysjuhlissa runsaasti saapuvilla. Niin ei kumminkaan käynyt, vaan saapui heitä harvinaisen vähän.

Ensimäisenä saapui tov. Tuominen Californiasta. Kokemuksen perusteella olemme oppineet suhtautumaan lähetteihin mahdollisimman varovaisesti, erittäinkin kun ne ovat "uusia", kuten hänkin. Tarjosimme tulijalle tupakkaa, toppakahvia y. m. asiaankuuluvaa voittaaksemme edes hänen persoonallisen suosionsa, eväiden vallottamisesta kun ei ollut toivoakaan näin aluksi. Hiukan tutusteltuamme huomasimme olevamme kanssakäymisessä Suomen viime vuosien tapahtumissa karaistuneen toverin kanssa. Meiltä pääsi helpotuksen huokaus, sillä se todisti, että ollaan tekemisissä käytännöllisen puoluemiehen kanssa, eikä isällisen tai sedällisen lentotekniikon kanssa.

Seuraavana oli Siitos-Pekka Portlandista, niinikään "epämääräinen". Hänkin saapui mahdollisimman aikaseen levähtääkseen matkan päälle hermostonsa hyvään kuntoon. Hän näytti olevan samanlaisen pelonsekaisen epävarmuuden vallassa kuin mekin. Sitä olivat hänen lähettäjänsäkin kai olettaneet, koska oli lähtenyt varusväkeä mukaan. Eikä suotta. Pitkäaikaisesti kannutettuna olleet eväät joskus lemahtavat hiukan kitkerälle, kun kannua raotetaan, huolimatta siitä, vaikka ne ovatkin osuuskänärien kannuttamia. Muuten mukava mies, ehkäpä hyväkin asioissa, joissa voi edustaa omia käsityksiään.

Seuraavina olivat Koski Woodlandista ja Leino Seattlesta, parittain kuten farmarin hevoset. Molemmat osastoissaan laajalti tunnettuja puoluemiehiä, jälkimäinen erittäinkin. Koski edusti woodlandilaisia ja kalamalaisia. Leino seattlelaisia, aluekomiteaa ja Leinoa, etupäässä jälkimäistä.

Vielä saapuivat Bessi Svensenistä ja Reinikka Mt. Solo-Kellosta, mutta koska he ovat sellaisia jokapäiväisiä vieraita ja, muutenkin toveri-sovun miehiä ei heidän saapumisensa synnyttänyt niin suurta painostusta. Astorialaiset olivat luonnostaan saapuvilla.

Valkeni perjantai-aamu, alue kokouksen alkamispäivä. Kokouksessa ei syntynyt mitään suurempaa suuntariitaa, vakuutettiin vain muutamia kertoja, että vasemmistoon sitä kuulutaan ja tullaan edelleenkin kuulumaan. Kesäjuhlia päätettiin pitää, järjestäjiä ja puhujia lähettää alueen osastoihin, y.m. käytännöllistä toimintaa koskevia toimenpiteitä toteuttaa. Suostuttiin myöskin Kalaman farmariukkojen Leinon kautta esittämään toivomukseen, että sellaisia tusinapuhujia kuin Kähkösen Pekkaa ja Välimäen Jukkaa ei heidän perukalleen lähetetä. Jos toveri O. W. Kuusinen suostuu lähtemään niin lähetämme hänet. Salinia emme voi lähettää koska hän viime vuoden aikana lähti pitemmille agiteerausmatkoille, eikä ole vielä ilmottanut koska hän sieltä palaa.

Niin meni aluekokous kaikessa hiljaisuudessa. Mutta eipä mennyt Toverin yhtiökokous, joka alkoi lauantai-aamuna. Seattlen ja Kankaan juttu synnytti, vaikkakin vuoden myöhästyneenä, navakan suunsoiton. Huvittavin puoli jutussa oli se, että ne jotka liikettä ovat lähinnä olleet, tulevat nyt vuosien päästä matkan päähän sen runnausta opettamaan, kun ovat tulleet huomaamaan, että oikealla asioiden hoidolla olisi se ollut tuottava liike. Mutta olisihan se naapuri-Jännen koirakin saavuttanut sen jäniksen, ellei olisi pysähtynyt kirpuntappoon.

Toverin arvostelu oli livahtaa aivan sivusuun, mutta Leino sentään huomasi asian, ennenkuin puheenjohtaja ehti vasaraa käyttää. Siitäpä sitä päästiinkin jutun alkuun. Heti alussa nimitti Leino itsensä "oppositsionin", vastustuksen johtajaksi.

Periaatteellinen puoli tietysti ensiksi. Niinkauan kuin toveri Reivo oli peräsimessä oli lehti o. k., mutta varjele kun hänen tilalleen tuli toveri Välimäki. Senjälkeen on Toverin kanta ollut noskelainen, scheidemannilainen, ryömäläinen, astorialainen, y.m., jotka veisivät liian paljon tilaa luetella. Kukaan ei kumminkaan väittänyt etteikö se kaikkien muitten paheittensa ohella olisi ollut ennen kaikkea sosialistinen ja tiukasti sosialistipuolueen kannalla. Sitä ei kukaan ulkopuolisista yrittänytkään väittää. Muiden paheiden lisäksi oli Toverin vastaava sanonut kirjotuksissaan Leinoa "veli Leinoksi" eikä toveri Leinoksi, tai setä Leinoksi, kuten ennen tavattiin sanoa. Tuo pahe lienee johtunut siitä, että Välimäki on ollut vuosikymmenen aktiivisesti mukana unioitten toiminnassa, jossa yleisesti sanotaan jäseniä veljiksi. Olipa toimitus Leinon mielestä vielä "poropeukaloinutkin", oli sanonut valtiosihteeri Lansingia sisäministeriksi, jollaiset erehdykset hänen mielestään ovat harhaanjohtavia.

Siinäpä ne "asialliset" toimituksen moitteet olivatkin. Muut ulkopuoliset edustajat käsittivät vastaavan selostuksesta toimituksen motiivit sellaisen kannan esittämisessä, kun Toveri on edustanut, paitsi Leino. Hän vain loppuun asti painosti, että Toverin olisi muutettava kantaansa samanlaiseksi lentokannaksi kun hän edustaa. Ellei se sitä tee niin menettää se joukkojen kannatuksen.

Niin monet osastot kun olivatkin ilmaisseet vastustavansa Toverin esittämää suuntaa ja sen muuttamista, ei yksikään ollut esittänyt seikkaperäisesti mitä sen olisi edustettava sen asemasta. Myönnettiin, että Toverin kanta on ollut tiukasti sosialistipuolueen periaatteitten mukainen, siitä huolimatta olisi sitä jonnekin suunnalle rukattava.

Lehden arvostelu yleensä ei ollut mitään asiallisten erimielisyyksien selvittelemistä vaan suoraan sanoen poikamaista pilkkujen, pisteitten, korehtuurivirheitten ja edellämainitun lansingimaisten juttujen nalkuttelua, ja kuinka minä ja minä ja minä olisin siinä ja siinä lauseessa tai paikassa sanonut.

Leinolla olisi paljon oppimista californialaisesta edustajasta Tuomisesta. Edellinen kehui olleensa saapuvilla 13:ssa Toverin yhtiökokouksessa ja jälkimäinen oli vasta ensimäisessä ja tuskinpa vielä vuottakaan amerikalaisen työväenliikkeen mukana, mutta heidän asioiden käsittelyään vertaamalla voisi aivan hyvin suhteet vaihettaa ilman että Leinon maine siitä paljoakaan kärsisi. Mitä Woodlandin ja Portlandin edustajien menettelyyn tulee niin toimivat he evästyksiensä mukaisesti. Mt. Solon edustaja tietenkin edusti kuten vanhan puolueratsun tuleekin, asiallisesti ja asioita ymmärtävästi. Astorian edustajat luonnollisestikin Toverin asioita ja asemaa parhaiten käsittävinä edustivat osastoaan sen mukaisesti. Svensenin edustaja tyytyi enemmistön tahtoon.

Mitä tulevaisuuteen tulee, niin sopisipa eri paikkakuntien edustajien kehottaa valitsijoitaan lukemaan lehteä muussakin tarkotuksessa eikä vain virheitten etsimiseksi. Sosialistisesta päivälehdestä voi oppia paljon muutakin vuoden mittaan kun sairvartelua, jos sitä vain sillä silmällä katselee. Ja joka luulee, että hänen esittämänsä periaatteet ja menettelytavat ovat tuntuvasti parempia lehdessä tähänasti esitettyjä katsantokantoja ja menettelytapoja niin sopii sitä koettaa, kyllä tähän vuoden mittaan tilaisuuksia tarjoutuu, taittaapa olla nyt jo.

Pistäkäpä hattunne renkaaseen niin nähdään onko siinä villat lujassa. Lehterineekeri.